

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 104/2000**av den 17 december 1999****om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 26, 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽⁴⁾,

1. De grundläggande bestämmelserna för organisationen av marknaden för fiskeriprodukter bör revideras för att ta hänsyn till marknadsutvecklingen, de senaste årens förändringar inom fisket och de bristfälligheter som upptäckts i tillämpningen av de gällande bestämmelserna. De ändringar som behöver göras är många och komplicerade, och om bestämmelserna inte ges en helt ny utformning kommer de att sakna den klarhet som är väsentlig för all lagstiftning. Det är därför nödvändigt att ersätta rådets förordning (EEG) nr 3759/92 av den 17 december 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter ⁽⁵⁾ med en ny förordning.

2. I syfte att förenkla lagstiftningen och att göra den lättare att tillämpa för dem som den riktar sig till, är det lämpligt att de grundläggande bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 105/76 av den 19 januari 1976 om

godkännande av producentorganisationer inom fiskeindustrin ⁽⁶⁾ och rådets förordning (EEG) nr 1772/82 av den 29 juli 1982 om allmänna bestämmelser för utvidgad tillämpning av vissa regler som antagits av producentorganisationer inom fiskerisektorn ⁽⁷⁾ förs in i den nya förordningen, och att dessa bestämmelser i samband med detta uppdateras och kompletteras. Dessa förordningar bör därför upphävas.

3. Den gemensamma jordbrukspolitiken bör särskilt omfatta en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna, som kan anta olika former beroende på berörda produkter.

4. Fisket är av särskild betydelse för ekonomin i vissa kustområden i gemenskapen. Produktionen inom fisket utgör en dominerande del av yrkesfiskarnas inkomster i dessa regioner. Det är därför lämpligt att främja marknadsstabilitet genom lämpliga åtgärder som genomförs under iakttagande av gemenskapens internationella åtaganden, särskilt med hänsyn till Världshandelsorganisationens bestämmelser om ordningar för stöd till inhemsk produktion och om tullavtal.

5. Vid produktion och saluföring av fiskeriprodukter bör hänsyn tas till behovet av att stödja ett hållbart fiske. Den gemensamma organisationen av marknaden för dessa produkter bör därför omfatta åtgärder som främjar en bättre jämvikt mellan utbud och efterfrågan, både när det gäller kvantitet och kvalitet, samt ökar produkternas lönsamhet, både ur ovannämnd synpunkt och för att genom stabila marknadspriser förbättra producenternas inkomster.

6. En av de åtgärder som kan vidtas för att genomföra den gemensamma organisationen av marknaden är att tillämpa gemensamma saluföringsnormer för produkterna i fråga. Genom tillämpning av dessa normer bör produkter med otillfredsställande kvalitet kunna hållas borta från marknaden och handelsförbindelser baserade på rättvis konkurrens underlättas, vilket bör bidra till att produktionens lönsamhet förbättras.

⁽¹⁾ EGT C 78, 20.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Yttrandet avgett den 2 december 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 329, 17.11.1999, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT C 374, 23.12.1999, s. 71.

⁽⁵⁾ EGT L 388, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3318/94 (EGT L 350, 31.12.1994, s. 15).

⁽⁶⁾ EGT L 20, 28.1.1976, s. 39. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3940/87 (EGT L 373, 31.12.1987, s. 6).

⁽⁷⁾ EGT L 197, 6.7.1982, s. 1.

7. Tillämpningen av dessa normer kräver att de produkter som normerna gäller kontrolleras. Regler bör därför fastställas för sådan kontroll.
8. På grund av den ökade mångfalden produkter som erbjuds, särskilt när det gäller fiskeriprodukter som saluförs färska eller kylda, är det nödvändigt att ge konsumenterna en viss grundläggande information om produkternas karaktär. Det åligger medlemsstaterna att upprätta en förteckning över de handelsbeteckningar som är tillåtna i landet, för dessa produkter.
9. Producentorganisationerna utgör grundvalen för den gemensamma organisationen av marknaderna och de skall se till att denna fungerar på decentraliserad nivå. Inför en efterfrågan som ständigt blir mer koncentrerad framstår det av ekonomiska skäl som mer nödvändigt än någonsin att koncentrera utbudet genom dessa organisationer för att stärka producenternas ställning på marknaden. Denna koncentration bör ske frivilligt och på ett ändamålsenligt sätt genom att de tjänster som producentorganisationerna kan erbjuda sina medlemmar är omfattande och effektiva. Det bör fastställas gemensamma kriterier för erkännande av en producentorganisation i en medlemsstat. En producentorganisation som är avsedd att bidra till att förverkliga målen med den gemensamma organisationen av marknaden får erkännas av medlemsstaten endast om den uppfyller vissa villkor som den förpliktar sig och sina medlemmar att följa i enlighet med sina stadgar.
10. Det är lämpligt att stödja producentorganisationernas initiativ när det gäller att förbättra fiskeriprodukternas kvalitet genom att under vissa villkor föreskriva ett särskilt erkännande för dessa organisationer.
11. För att stärka producentorganisationernas verksamhet och bidra till att uppnå bättre stabilitet på marknaden bör medlemsstaterna ges möjlighet att på vissa villkor låta de regler som på medlemmarnas vägnar antagits av en organisation inom ett visst område omfatta också alla ej anslutna producenter som avsätter varor inom ett visst område, i synnerhet de regler som gäller produktion och saluföring, och även intervention. Detta förfarande skall kontrolleras av kommissionen som under vissa omständigheter får ogiltigförklara utvidgningen i fråga.
12. Tillämpningen av den ordning som beskrivs ovan medför kostnader för de organisationer vars regler har utvidgats. Därför bör de ej anslutna producenterna stå för en del av dessa kostnader. Medlemsstaterna bör också ges möjlighet att ge ersättning till sina marknadsaktörer för produkter som uppfyller saluföringsnormerna men som inte kunnat avsättas och därför återtagits från marknaden.
13. I alla händelser bör bestämmelser fastställas för att hindra att producentorganisationerna intar en dominerande ställning i gemenskapen.
14. Med sikte på ett rationellt och hållbart utnyttjande av resurserna bör producentorganisationerna se till att deras medlemmars produktion inriktas på marknadens krav samt arbeta för att deras fångster ger ett så högt utbyte som möjligt, särskilt när fångsterna inriktas på arter som omfattas av begränsade fångstkvoter. Med hänsyn till detta är det lämpligt att föreskriva att producentorganisationerna vid inledandet av varje fiskeår sammanställer och tillställer de behöriga myndigheterna ett programförslag om den planerade tillgången och i förväg reglerar leveranserna från sina medlemmar samt vid behov särskilda bestämmelser för produkter som traditionellt sett är svåra att saluföra.
15. Med hänsyn till de kostnader som ovan beskrivna skyldigheter innebär för producentorganisationerna är det lämpligt att i gengäld bevilja dessa organisationer en ersättning under begränsad tid.
16. Medlemsstaterna får bevilja ytterligare stöd till producentorganisationer inom ramen för operativa program i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn⁽¹⁾.
17. Branschorganisationer som bildas på initiativ av enskilda aktörer eller av aktörer som redan gått samman och som representerar en betydande del av de olika yrkeskategorierna inom sektorn för fiskeriprodukter kan bidra till att större hänsyn tas till hur marknaden faktiskt fungerar och till att underlätta sådana affärsmetoder som förbättrar kunskapen om och organisationen av produktionen, liksom presentationen och saluföringen av produkterna. Eftersom dessa branschorganisationers åtgärder i allmänhet kan bidra till att förverkliga målen i artikel 33 i fördraget och, särskilt målen i denna förordning, är det lämpligt att, efter att ha definierat de berörda åtgärdstyperna, ge medlemsstaterna möjlighet att erkänna de organisationer som vidtar partiska åtgärder för att nå ovan nämnda mål. Det är lämpligt att under vissa villkor föreskriva bestämmelser om ut-

⁽¹⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.

- vidgning av de regler som antagits av branschorganisationerna samt om fördelning av de kostnader som följer av denna utvidgning. Detta förfarande skall kontrolleras av kommissionen som under vissa omständigheter får ogiltigförklara utvidgningen i fråga.
18. Det är lämpligt att fastställa de villkor enligt vilka avtal, beslut och samordnade förfaranden inom branschorganisationerna får undantas från artikel 1 i förordning nr 26⁽¹⁾
19. För att bemästra marknadssituationer som sannolikt leder till priser som kan orsaka störningar på gemenskapens marknad när det gäller vissa fiskeriprodukter av särskild betydelse för producenternas inkomster, bör ett orienteringspris – eller, för tonfisk, ett produktionspris för gemenskapen – fastställas på grundval av de senast tillgängliga tekniska uppgifterna för varje fiskeår; detta pris bör vara representativt för produktionsområdena inom gemenskapen och kommer att användas för att fastställa de prisnivåer vid vilka intervention sker. Mot bakgrund av detta skall orienteringspriset fastställas på så sätt att det återspeglar den reella marknadssituationen samt så att det förhindrar alltför stora prisvariationer från ett fiskeår till ett annat. Orienteringspriset är grundförutsättningen för utformningen av en rad andra interventionsåtgärder. Därför bör rådet på kommissionens förslag anta åtgärder i fråga om detta.
20. I syfte att stabilisera priserna bör producentorganisationerna kunna intervensera på marknaden, i synnerhet genom att tillämpa priser som medlemmarnas produkter inte får underskrida utan att återtas från marknaden.
21. Det är lämpligt att i vissa fall och under vissa förutsättningar stödja producentorganisationernas verksamhet genom att kompensera dem ekonomiskt för de kvantiteter som definitivt återtas från livsmedelsmarknaden.
22. Denna typ av intervention från producentorganisationernas sida bör dock begränsas till lokala överskott som marknaden inte kan absorbera och som inte kan undvikas genom åtgärder av annat slag. Den ekonomiska ersättningen skall därför begränsas till en reducerad produktionsvolym.
23. För att stimulera yrkesfiskarna till att bättre anpassa sina leveranser till marknadens krav bör den ekonomiska ersättningen vara av olika storlek beroende på vilka mängder som återtagits från marknaden.
24. Tillsammans kommer de nya åtgärderna i denna förordning att ge producentorganisationerna möjlighet att väsentligt minska de definitiva återtagen från marknaden. Det är därför motiverat att under en övergångsperiod progressivt minska de kvantiteter som berättigar till ekonomisk ersättning samt ersättningsnivån.
25. Om marknaden skulle störas på ett allvarligt sätt bör lämpliga åtgärder för att anpassa villkoren för ekonomisk ersättning antas.
26. Förstöring av fisk som har återtagits från marknaden bör undvikas i så stor utsträckning som möjligt, i synnerhet som tillgången på vissa arter är ringa. Därför bör stöd beviljas för beredning, stabilisering och lagring av vissa mängder färska produkter som återtagits från marknaden, så att de kan användas som livsmedel. Samtliga arter som kan återtas från marknaden bör kunna komma i fråga för detta stöd. Denna mekanism som både är en form av intervention och ett sätt att förbättra fiskeriprodukternas lönsamhet bör kunna användas av producentorganisationerna i större utsträckning än det definitiva återtaget. Därför bör de kvantiteter som får omfattas av denna mekanism ökas.
27. De regionala prisskillnaderna innebär när det gäller vissa arter att dessa för närvarande inte kan omfattas av ordningen för ekonomisk ersättning till producentorganisationerna. För att främja större stabilitet på marknaden för de berörda produkterna samtidigt som hänsyn tas till deras särdrag och deras varierande produktions- och saluföringsvillkor, bör dock sådana produkter ingå i ett gemenskapssystem för prisstöd som är anpassat efter produkternas särdrag; detta system bör grunda sig på tillämpningen av ett återtagspris som fastställs självständigt av producentorganisationerna och på beviljandet av ett schablonmässigt stöd, under vissa villkor, till dessa organisationer för de produkter som omfattats av fristående intervention.
28. En särskild ordning för stöd till vissa produkter som fryses ombord på fartyget bör föreskrivas, varvid stödet inom vissa gränser och på vissa villkor ges i form av ett stöd till privat lagring av dessa produkter om dessa inte kan avsättas på marknaden till ett pris som överstiger ett som skall fastställas på gemenskapsnivå.

⁽¹⁾ Förordning nr 26 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror EGT 30, 20.4.1962, s. 993/62). Förordningen ändrad genom förordning nr 48 EGT 53, 1.7.1962, s. 1571/62).

29. En nedgång av importpriserna för tonfisk avsedd för konservindustrin skulle kunna hota inkomstnivån för gemenskapens producenter av denna produkt. Det bör därför vara möjligt att vid behov ge ersättning till dessa producenter. För att rationalisera saluföringen av en enhetlig produkt bör detta ersättningsbidrag under vissa villkor reserveras för producentorganisationerna.
30. För att motverka en onormal ökning av tonfiskproduktionen och därav följande kostnadsökningar, bör de gränser inom vilka bidrag till producentorganisationerna kan ges fastställas på grundval av den tillgång som noterats på gemenskapsmarknaden, och villkoren för när ersättning skall utbetalas bör ses över.
31. För att kunna bedöma om det på gemenskapsmarknaden föreligger en sådan situation knuten till prisutvecklingen på världsmarknaden för tonfisk som motiverar utbetalning av ersättningsbidrag, bör det undersökas om nedgången i gemenskapens marknadspriser beror på en nedgång i importpriserna.
32. Tillämpningen av en gemensam tulltaxa skall helt upphöra för vissa tonfiskprodukter. Eftersom gemenskapens produktion av tonfisk är otillräcklig bör man se till att försörjningsvillkoren för de beredningsföretag som använder dessa produkter är jämförbara med de villkor som råder i exporterande tredje land, så att dessa företag inte hindras i sin utveckling under internationella konkurrensvillkor. Eventuella nackdelar som detta system kan medföra för gemenskapens tonfisksproducenter kan kompenseras med den för ändamålet fastställda ersättningen.
33. För att garantera en tillräcklig försörjning av gemenskapsmarknaden i fråga om råvaror till beredningsindustrin, under villkor som gör det möjligt för denna att bevara sin konkurrenskraft, bör tullarna enligt gemensamma tulltaxan helt eller delvis avskaffas för vissa produkter på obestämd tid.
34. Tillämpningen av ovannämnda system med avskaffande av tullar bör emellertid inte leda till att tillgången på produkter från tredje land utbjuds till onormalt låga priser. Det är därför lämpligt att se till att avskaffande endast får ske under iakttagande av ett referenspris som skall beräknas enligt bestämmelser som skall fastställas.
35. När exceptionella förhållanden eller hot om allvarliga störningar som uppstått på grund av import eller export kan medföra risk för att målen enligt artikel 33 i fördraget inte uppnås, bör det vara möjligt att vidta lämpliga åtgärder i handeln med tredje land under iakttagande av gemenskapens internationella åtaganden.
36. Erfarenheten har visat att åtgärder ibland måste vidtas mycket snabbt för att säkerställa tillförseln till gemenskapsmarknaden och för att tillse att gemenskapens internationella åtaganden uppfylls. För att gemenskapen skall kunna handla med den skyndsamhet som sådana situationer kräver bör ett förfarande fastställas enligt vilket nödvändiga åtgärder kan vidtas skyndsamt.
37. Upprättandet av en inre marknad på grundval av ett gemensamt prissystem skulle äventyras om vissa typer av stöd beviljades. De bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att granska stödåtgärder som beviljas av medlemsstaterna och, om de befins strida mot den gemensamma marknaden, förbjuda dem, bör tillämpas även inom fiskerisektorn.
38. Genomförandet av bestämmelserna i denna förordning kräver upprättande och upprätthållande av ett system för informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna. De kostnader som uppstår i samband med detta och som delvis kommer att belasta gemenskapens budget bör fastställas.
39. De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av de åtaganden som följer av tillämpningen av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (1).
40. Vid genomförandet av denna gemensamma organisation måste hänsyn också tas till att det är i gemenskapens intresse att i möjligaste mån bevara fångstplatserna. Finansiering av åtgärder med avseende på fiskekvantiteter som överskrider dem som eventuellt tilldelats medlemsstaterna bör därför inte tillåtas.

(1) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

41. Det åligger medlemsstaterna att vidta alla lämpliga åtgärder för att garantera att bestämmelserna i denna förordning iakttas samt för att förhindra bedrägeri.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

42. För att underlätta genomförandet av de föreslagna bestämmelserna bör det inrättas ett förfarande för nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen i en förvaltningskommitté.

En gemensam organisation av marknaden för fiskeriprodukter, som består av ett pris- och handelssystem samt gemensamma konkurrensregler, upprättas härmed.

43. De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

I denna förordning avses med

44. Den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeriprodukter skall ta samtidig och vederbörlig hänsyn till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

— *producent*: fysiska eller juridiska personer som använder de produktionsmedel som krävs för att erhålla fiskeriprodukter avsedda för det första saluföringsledet.

— *fiskeriprodukter*: såväl produkter som fångats vid havs- eller insjöfiske som produkter från vattenbruk enligt nedan:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0301	Levande fisk
0302	Fisk, färsk eller kyld, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nummer 0304
0303	Fisk, fryst, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nummer 0304
0304	Fiskfiléer och annat fiskkött, (även hackat eller malet), färska, kylda eller frysta
b) 0305	Fisk, torkad, saltad eller i saltlake; rökt (även varmrökt) fisk; mjöl och pelletar av fisk, lämpliga som livsmedel
c) 0306	Kräftdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; kräftdjur med skal, ångkokta eller kokta i vatten, även kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletar av kräftdjur, lämpliga som livsmedel
0307	Blötdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; ryggradslösa vattendjur, andra än kräftdjur och blötdjur, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletar av andra ryggradslösa vattendjur än kräftdjur, lämpliga som livsmedel

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

KN-nummer	Beskrivning
d)	Produkter av animaliskt ursprung, ej angivna eller upptagna någon annanstans; döda djur av sådana slag som omfattas av kapitlen 1 eller 3 och som är otjänliga som livsmedel
	— Andra:
	— — Produkter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur; döda djur av sådana slag som omfattas av kapitel 3:
0511 91 10	— — — Fiskavfall
0511 91 90	— — — Andra
e) 1604	Fisk, beredd eller konserverad; kaviar och kaviarersättning som framställts av fiskrom
f) 1605	Kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur, beredda eller konserverade
g)	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
	— Fyllda pastaprodukter, ej kokta eller på annat sätt beredda
1902 20	— Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda:
1902 20 10	— — Innehållande mer än 20 viktprocent fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
h)	Mjöl och pelletter av kött eller andra djurdelar eller av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, otjänliga till människoföda; grevar:
2301 20 00	— Mjöl och pelletter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur

AVDELNING I

SALUFÖRINGSNORMER OCH KONSUMENTINFORMATION

KAPITEL 1

SALUFÖRINGSNORMER

Artikel 2

1. Gemensamma saluföringsnormer och räckvidden för dessa normer kan fastställas för produkter enligt artikel 1 eller grupper av dessa produkter; dessa normer kan i synnerhet omfatta klassificering efter kvalitetskategori, storlek eller vikt, förpackning, presentation och märkning.

2. När saluföringsnormerna har antagits får de produkter som normerna tillämpas på inte bjudas ut till försäljning, säljas eller på annat sätt avsättas om de inte överensstämmer med dessa normer, med förbehåll för särskilda regler som eventuellt antas för handel med tredje land.

3. Saluföringsnormerna samt tillämpningsföreskrifterna för dessa, inklusive de särskilda anvisningar som avses i punkt 2, skall antas enligt förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall göra en kontroll av att de produkter för vilka gemensamma saluföringsnormer fastställts överensstämmer med dessa normer.

Denna kontroll får ske i alla saluföringsled samt under transport.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att belägga överträdelser av artikel 2 med straff.

3. Medlemsstaterna skall senast en månad efter det att en saluföringsnorm trätt i kraft meddela de andra medlemsstaterna och kommissionen namn och adress på de organ som har fått

i uppdrag att kontrollera den produkt eller produktgrupp för vilken en norm har fastställts.

4. Tillämpningsföreskrifter till punkt 1 skall vid behov antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 38.2, varvid hänsyn i synnerhet skall tas till nödvändigheten av att garantera samordning av det arbete som utförs av de olika kontrollorganen samt enhetlig tolkning och tillämpning av de gemensamma saluföringsnormerna.

KAPITEL 2

KONSUMENTINFORMATION

Artikel 4

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i direktiv 79/112/EEG⁽¹⁾ och oavsett saluföringsmetod får de produkter som avses i artikel 1 a, 1 b och 1 c säljas i detaljhandeln till slutkonsumenten endast om man med lämplig affischering eller märkning anger följande:

a) Artens handelsbeteckning.

b) Produktionsmetod (fångst vid havs- eller insjöfiske eller vattenbruk).

c) Fångstzon.

Dessa krav skall dock inte gälla små mängder av produkter som fiskare eller producenter av vattenbruksprodukter direkt tillhandahåller konsumenter.

2. För tillämpning av punkt 1 a skall medlemsstaterna senast den 1 januari 2002 upprätta och offentliggöra förteckningen över de handelsbeteckningar som är tillåtna i landet, åtminstone för de arter som anges i bilaga I-IV i denna förordning. I denna förteckning skall man för varje art ange vetenskapligt namn, dess beteckning på det eller de egna officiella gemenskapsspråket/språken, samt eventuellt den beteckning eller de beteckningar som accepteras eller tolereras lokalt eller regionalt.

3. Medlemsstaterna skall minst två månader före det datum som anges i punkt 2 underrätta kommissionen om den förteckning över handelsbeteckningar som anges i punkt 2. Medlemsstaterna skall erkänna beteckningar som angivits av andra medlemsstater för samma art på samma språk.

4. Tillämpningsföreskrifterna till denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

AVDELNING II

PRODUCENTORGANISATIONERNA

KAPITEL 1

VILLKOR FÖR SAMT BEVILJANDE OCH ÅTERKALLANDE AV ERKÄNNANDE AV PRODUCENTORGANISATIONER

Artikel 5

1. I denna förordning skall med "producentorganisation" avses varje juridisk person

a) som upprättats på eget initiativ av en producentsammanslutning som framställer en eller flera av de produkter som avses i artikel 1 a, 1 b eller 1 c och, när det rör sig om frysta produkter som behandlats eller beretts, under försättning att denna verksamhet har genomförts ombord på fiskefartyget,

b) som särskilt syftar till att garantera ett rationellt fiske samt en förbättring av försäljningsvillkoren för de anslutnas produktion genom att vidta åtgärder som syftar till att

1. främja planeringen av produktionen samt anpassning av den till efterfrågan, såväl när det gäller kvantitet som kvalitet, särskilt genom att genomföra fångstplaner,

2. främja koncentration av utbudet,

3. stabilisera priserna,

4. uppmuntra till metoder som främjar ett hållbart fiske,

c) vars stadgar bland annat ålägger de anslutna producenterna att

1. när det gäller utnyttjandet av fiskresurserna samt för produktionen och saluföringen, tillämpa de bestämmelser som fastställts av producentorganisationen,

2. när den berörda medlemsstaten har beslutat att vissa av de fångstkvoteer eller det totala antalet fångstkvoteer som tilldelats medlemsstaten och/eller tillämpningen av fiskeansträngningar skall förvaltas av producentorganisationen, tillämpa de bestämmelser som producentorganisationen fastställt för detta,

3. se till att varje fartyg i fråga om samma produkt eller produktgrupp endast är medlem av en producentorganisation,

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel avsedda för slutkonsumenten (EGT L 33, 8.2.1979, s. 1). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/4/EG (EGT L 43, 14.2.1997, s. 21).

4. avsätta hela den produktion för vilken de anslutit sig genom producentorganisationen; organisationen kan dock besluta att ovan nämnda förpliktelse inte skall gälla om avsättningen sker enligt gemensamma regler som redan tidigare fastställts av producentorganisationen,
5. tillhandahålla uppgifter som producentorganisationen begär för att fastställa de åtgärder som avses i punkt 1 b, för att uppfylla rättsliga förpliktelser eller av statistiska skäl,
6. betala de ekonomiska bidrag som fastställs i stadgarna för inrättande och förvaltning av den interventionsfond som avses i artikel 17.3,
7. förbli anslutna till producentorganisationen under minst tre år efter erkännandet av denna samt att minst ett år innan de önskar avsäga sig sitt medlemskap meddela producentorganisationen detta,

d) vars stadgar innehåller

1. bestämmelser rörande fastställande, antagande och ändring av de regler som avses i punkt c 1,
 2. bestämmelser som utesluter all diskriminering mellan medlemmarna, på grund av nationalitet eller etableringsställe,
 3. bestämmelser rörande avgifter som medlemmarna skall åläggas att betala för finansieringen av producentorganisationen,
 4. bestämmelser som på ett demokratiskt sätt garanterar att de sammanslutna producenterna har kontroll över organisationen och beslutsförandet,
 5. bestämmelser om påföljder vid överträdelse av stadgarna, särskilt vid underlåtenhet att betala de ekonomiska bidragen, eller av de regler som fastställts av producentorganisationen,
 6. bestämmelser om antagande av nya medlemmar,
 7. sådana bestämmelser för räkenskaper och budget som är nödvändiga för att organisationen skall fungera, och genom vilka det föreskrivs att särskilda räkenskaper skall föras för den verksamhet som omfattas av erkännandet,
- e) som har erkänts av den berörda medlemsstaten enligt de villkor som avses i punkt 2.

utsträckning bedriver ekonomisk verksamhet på deras territorium och som ansöker om sådant erkännande, på följande villkor:

- a) De skall uppfylla de krav som anges i punkt 1 och skall bevisa detta, bland annat att de omfattar ett minsta antal producenter eller förfogar över den lägsta kvantitet saluförbar produktion som krävs.
- b) De skall erbjuda tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande, varaktighet och effektivitet.
- c) De skall ha den rättskapacitet som krävs enligt den nationella lagstiftningen.

3. Producentorganisationerna får inte inta en dominerande ställning på en viss marknad annat än om detta är nödvändigt för att uppnå de mål som är fastställda i artikel 33 i fördraget.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall

- a) besluta om beviljande av erkännande inom tre månader från den dag då anmälan åtföljd av alla bestyrkande handlingar lämnades in,
- b) med jämna mellanrum genomföra kontroller av att producentorganisationen iakttar villkoren för erkännande; en producentorganisations erkännande kan återkallas om producentorganisationen inte längre uppfyller kraven enligt artikel 5 eller om erkännandet grundats på felaktig information; om en organisation genom bedrägligt förfarande erhållit eller dragit fördel av ett erkännande skall detta omedelbart återkallas med retroaktiv verkan,
- c) inom två månader till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på en ansökan om erkännande eller om återkallande av ett erkännande.

2. En medlemsstat skall bevilja erkännande till en producentorganisation som har sitt säte i medlemsstaten och i vilken en del av medlemmarna är medborgare i en eller flera andra medlemsstater, under förutsättning att de villkor som fastställs i artikel 5 iaktas.

De medlemsstater som har medborgare som tillhör en producentorganisation som är etablerad i en annan medlemsstat skall tillsammans med denna producentorganisation införa det administrativa samarbete som är nödvändigt för att den skall kunna kontrollera den berörda organisationens verksamhet.

3. När en producentorganisation uppfyller de villkor rörande representativitet som skall anges enligt artikel 7.1 får medlemsstaterna bevilja producentorganisationen erkännande som enbart gäller inom en viss verksamhetszon.

2. Medlemsstaterna skall i enlighet med denna förordning erkänna såsom producentorganisation samtliga producentgrupper som har sitt säte på deras territorium, som i tillräckligt stor

4. Medlemsstaterna får bevilja en sammanslutning av producentorganisationer erkännande, under förutsättning att denna uppfyller villkoren enligt artikel 5. Bestämmelserna i artiklarna 9 och 10 skall inte tillämpas på en sådan sammanslutning.

5. Kommissionen skall genom kontroller säkerställa att artikel 5 och punkt 1 b i den här artikeln iakttas och får efter sådan kontroll vid behov begära att medlemsstaten återkallar erkännandet.

6. I början av varje år skall kommissionen i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra en förteckning över de producentorganisationer som beviljats erkännande under det föregående året och över dem som fått sitt erkännande återkallat under samma period.

7. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel, särskilt villkoren för återkallande av erkännande, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

KAPITEL 2

UTVIDGNING AV REGLER TILL ATT OMFATTA EJ ANSLUTNA AKTÖRER

Artikel 7

1. Om en producentorganisation betraktas som representativ för produktionen och saluföringen på en eller flera landningsplatser i en medlemsstat och om den lämnar in en begäran till de behöriga nationella myndigheterna, kan medlemsstaten i fråga ålägga producenter, som inte är medlemmar av organisationen och som saluför någon av de produkter som avses i artikel 1 inom det område för vilket producentorganisationen är representativ, att iaktaga följande:

- a) De produktions- och saluföringsbestämmelser som fastställts av organisationen i syfte att uppnå målen enligt artikel 5.1 b.
- b) De regler som antagits av organisationen i fråga angående återtag och förädling för de färska eller kylda produkter som avses i artikel 1 punkterna a och c andra stycket andra strecksatsen.

För de produkter som anges i bilaga I får dessa regler endast utvidgas till att omfatta ej anslutna om det pris som tillämpas av producentorganisationen är återtagspriset eller gemenskapens försäljningspris i enlighet med toleransmarginalen i artikel 21.1 a.

Medlemsstaten får besluta att utvidgningen av reglerna enligt punkterna a och b inte skall tillämpas för vissa saluföringskategorier.

2. De regler som görs obligatoriska enligt punkt 1 skall tillämpas fram till den första försäljningen av produkterna på marknaden under en period som för ett regionalt avgränsat område inte får överskrida tolv månader.

3. Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen om vilka regler de avser att göra obligatoriska i enlighet med punkt 1.

Kommissionen får inom en månad efter det att den har mottagit denna anmälan och om den finner att det råder osäkerhet om beslutets giltighet i förhållande till de fall som avses i punkt 4, anmoda den berörda medlemsstaten att helt eller delvis upphäva beslutet. Kommissionen skall i detta fall och inom två månader från och med den dagen

— bekräfta att de anmälda reglerna kan göras obligatoriska,

eller

— på grundval av de omständigheter som avses i punkt 4 a och 4 b i ett motiverat beslut ogiltigförklara den utvidgning av reglerna som medlemsstaten har beslutat. I så fall skall kommissionens beslut gälla från den dag då begäran om att reglerna skall upphävas översändes till medlemsstaterna.

4. Kommissionen skall ogiltigförklara den utvidgning som avses i punkt 1

- a) om den konstaterar att utvidgningen i fråga har en negativ inverkan på frihandeln eller om den äventyrar de mål som anges i artikel 33 i fördraget,
- b) om den konstaterar att artikel 81.1 i fördraget är tillämplig på den regel på vilken utvidgningen grundar sig.

5. Kommissionen kan till följd av kontroller i efterhand när som helst konstatera fall av ogiltighet enligt punkt 4 och ogiltigförklara utvidgningen i fråga.

6. Kommissionen skall omedelbart underrätta de övriga medlemsstaterna om varje steg av det förfarande som föreskrivs i punkterna 3, 4 och 5.

7. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera att reglerna i punkt 1 iakttas. De skall genast informera kommissionen om sådana åtgärder.

8. Vid tillämpning av punkt 1 får den berörda medlemsstaten besluta att de som inte är anslutna skall vara förpliktade att till organisationen helt eller delvis betala de avgifter som anslutna producenter betalar, i den mån dessa avgifter är avsedda att täcka de administrativa kostnader som uppstår vid tillämpningen av det system som avses i punkt 1.

9. Vid tillämpning av punkt 1 skall medlemsstaterna, om så krävs med hjälp av producentorganisationerna, ombesörja återtagandet av produkter som inte uppfyller kraven enligt saluföringsreglerna eller som inte kan säljas till ett pris som motsvarar åtminstone återtagspriset.

10. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 8

1. Vid tillämpning av artikel 7.1 får en medlemsstat ge ersättning till producenter som inte är anslutna till någon organisation och som är etablerade i gemenskapen med avseende på produkter som

— inte kan saluföras i enlighet med artikel 7.1 a

eller

— har återtagits från marknaden i enlighet med artikel 7.1 b.

Ersättningen skall beviljas utan diskriminering på grund av mottagarens nationalitet eller etableringsort. Den får inte överstiga 60 % av det belopp som erhålls genom att följande tillämpas på de återtagna kvantiteterna, nämligen

— det enligt artikel 20 fastställda återtagspriset för produkter upptagna i delarna A och B i bilaga I,

eller

— det enligt artikel 22 fastställda försäljningspriset för produkter upptagna i del C i bilaga 1.

2. Den berörda medlemsstaten skall stå för de utgifter som följer av den enligt punkt 1 beviljade ersättningen.

KAPITEL 3

PLANERING AV PRODUKTION OCH SALUFÖRING

Artikel 9

1. När fiskeåret inleds skall varje producentorganisation upprätta ett operativt program för fiskeåret för de arter som anges i bilagorna I, IV och V och översända detta till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten; det operativa programmet skall omfatta följande:

a) Den saluföringsstrategi som organisationen skall tillämpa för att anpassa storleken och kvaliteten på utbudet till marknadens krav.

b) — En fångstplan för arterna i bilaga I och IV, särskilt för de arter som omfattas av fångstkvoter, under förutsättning att dessa arter utgör en betydande del av medlemmarnas landningar.

— En produktionsplan för arterna i bilaga V.

c) Särskilda förebyggande åtgärder för att anpassa utbudet av de arter som traditionellt sett är svåra att saluföra under fiskeåret.

d) De sanktioner som skall tillämpas på medlemmar som inte följer de beslut som fattats för genomförandet av programmet.

Det operativa programmet kan, till följd av oförutsedda omständigheter, ändras under pågående fiskeår, och ändringen skall meddelas medlemsstatens behörige myndigheter.

En producentorganisation som nyligen fått erkännande är inte skyldig att utarbeta ett operativt program under det första året efter erkännandet.

2. Det operativa programmet och samtliga ändringar som görs i detta skall godkännas av medlemsstatens behörige myndigheter.

3. För att kontrollera att varje producentorganisation uppfyller de åtaganden som anges i punkt 1 skall medlemsstaterna, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 6.1 b, genomföra lämpliga kontrollåtgärder samt tillämpa följande påföljder om dessa åtaganden inte uppfylls:

a) Om en producentorganisation underlåtit att upprätta ett operativt program för fiskeåret i enlighet med punkt 1 skall organisationen för det aktuella fiskeåret inte beviljas något ekonomiskt stöd för interventioner som genomförts i enlighet med avdelning IV.

b) Om en producentorganisation inte genomfört de åtgärder som anges i dess operativa program skall för det aktuella fiskeåret

— endast 75 % av det ekonomiska stödet beviljas för interventioner som genomförs i enlighet med avdelning IV vid första tillfället då genomförandet uteblir,

— endast 50 % av det ekonomiska stödet beviljas vid det andra tillfället, och

— inget ekonomiskt stöd beviljas vid senare tillfällen.

De påföljder som nämns i punkterna a och b ovan skall inte tillämpas förrän den 1 januari 2002.

4. Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen om punkt a eller b har tillämpats.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 10

1. Utan att det påverkar de stöd som kan beviljas producentorganisationer för att stimulera bildandet av dem samt för att underlätta deras verksamhet i enlighet med artikel 15.1 b i förordning (EG) nr 2792/1999 får medlemsstaterna under begränsad tid bevilja producentorganisationerna ersättning för kostnader som uppstår på grund av deras åtaganden enligt artikel 9.

Producentorganisationer som beviljats erkännande före den 1 januari 2001 får beviljas denna ersättning under fem år från och med detta datum.

De producentorganisationer som erkänts senare får erhålla ersättning under de fem år som följer på det år då de beviljades erkännande.

2. Den ersättning som avses i punkt 1 skall omfatta följande:

- a) För arterna i bilaga I och IV ett belopp som betalas i förhållande till antalet anslutna fartyg och som beräknas degressivt i enlighet med metoden i bilaga VII A och ett schablonbelopp på 500 euro per art som omfattas av artikel 9.1 b första strecksatsen, upp till tio arter.
- b) För arterna i bilaga V ett belopp som är proportionellt till producentorganisationernas representativitet beräknad enligt den metod som anges i bilaga VII B. Representativitetens nivå skall beräknas enligt den procentandel av produktionen som går via producentorganisationerna inom ett produktionsområde som den berörda medlemsstaten anser vara tillräckligt stort på grundval av kriterier som medlemsstaten fastställt för erkännande

3. Medlemsstaterna skall betala ut ersättningen till producentorganisationerna inom fyra månader efter utgången av det år för vilket ersättningen beviljats, under förutsättning att de behöriga myndigheterna har kontrollerat att de stödmottagande organisationerna har uppfyllt sina åtaganden enligt artikel 9.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 11

Medlemsstaterna får bevilja ytterligare stöd till producentorganisationer som, inom ramen för de operativa program som nämns i artikel 9.1, utarbetar åtgärder för att förbättra organisationen och funktionen av saluföringen av fisk samt åtgärder som möjliggör bättre balans mellan tillgång och efterfrågan i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2792/1999 om före-

skrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn, särskilt artiklarna 14 och 15 i denna.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får bevilja ett särskilt erkännande till sådana producentorganisationer som avses i artikel 5.1 och som saluför produkter för vilka gemensamma saluföringsnormer fastställts genom förordning (EG) nr 2406/96⁽¹⁾ eller vattenbruksprodukter sedan de har lagt fram en plan för förbättring av produkternas kvalitet som har godkänts av de behöriga nationella myndigheterna.

2. Det främsta syftet med den plan som avses i punkt 1 skall vara att täcka alla produktions- och saluföringsled. Planen skall särskilt omfatta följande:

- En märkbar förbättring av produktkvaliteten ombord på fartygen eller i odlingsfasen.
- Ett optimalt bevarande av kvaliteten under, allt efter omständigheterna, fångst, lossning, utvinning, hantering, transport och saluföring av produkterna.
- Tillämpning av lämplig teknik och lämpligt kunnande för att uppnå de mål som anges ovan.
- En beskrivning av föreskrivna åtgärder, inklusive förhandsstudier, utbildning och investeringar.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de planer som producentorganisationerna lämnar in till dem. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten får godkänna dessa planer endast efter det att de har sänts till kommissionen och efter en tidsfrist på 60 dagar under vilken kommissionen kan begära ändringar i eller avvisa planen.

4. Det särskilda erkännandet som enligt denna artikel beviljas producentorganisationer är en förutsättning för att berättigas till ekonomiskt stöd enligt artikel 15.1 b i förordning (EG) nr 2792/1999.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

⁽¹⁾ Rådets förordning EGT nr 2406/96 om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter, EGT L 334, 23.12.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 323/97 (EGT L 52, 22.2.1997, s. 8).

AVDELNING III

BRANSCHORGANISATIONER OCH BRANSCHAVTAL

KAPITEL 1

VILLKOR FÖR SAMT BEVILJANDE OCH ÅTERKALLANDE AV
ERKÄNNANDE AF BRANSCHORGANISATIONER

Artikel 13

1. Medlemsstaterna får i enlighet med denna förordning bevilja erkännande såsom branschorganisation till sådana juridiska personer som är etablerade inom deras territorium och som ansöker om erkännande samt som samlar företrädare för näringsverksamhet med anknytning till produktion och/eller handel och/eller beredning av produkter som avses i artikel 1, på följande villkor:

- a) De har bildats på initiativ av samtliga eller några av de organisationer eller sammanslutningar som den består av.
- b) De representerar en väsentlig andel av produktionen och/eller handeln och/eller bearbetningen av fiskeriprodukter och av bearbetade fiskeriprodukter i den eller de berörda regionerna och, i de fall då flera regioner berörs, de har en viss lägsta representativitet för varje bransch som de representerar i var och en av de berörda regionerna.
- c) De bedriver inte själva vare sig produktions-, bearbetnings- eller saluföringsverksamhet i fråga om fiskeriprodukter eller bearbetade fiskeriprodukter.
- d) Under iakttagande av konsumenternas intresse och utan att det hindrar den gemensamma marknaden från att fungera tillfredsställande, bedriver de i en eller flera av gemenskapens regioner samt under villkor som är förenliga med gemenskapslagstiftningen, särskilt i fråga om konkurrens, två eller flera av följande verksamheter:
 - Att förbättra kunskapen om och insynen i produktionen och marknaden.
 - Att bidra till en bättre samordning av saluföringen av fiskeriprodukter, bl.a. genom marknadsforskning eller marknadsundersökningar.
 - Att göra studier kring och utveckla teknik som främjar en så väl fungerande marknad som möjligt, inklusive på området informations- och kommunikationsteknik.
 - Att utarbeta standardkontrakt som är förenliga med gemenskapslagstiftningen.
 - Att ge den information och genomföra den forskning som krävs för att inrikta produktionen på de produkter som är bäst anpassade till marknadsbehoven samt till konsumenternas smak och önsknings, särskilt när det gäller produkternas kvalitet och fångstmetoder som bidrar till resursernas hållbarhet.

- Att förbättra organisationsmetoderna och organisationsmedlen när det gäller utbildningsåtgärder för att förbättra produkternas kvalitet.
- Att uppvärdera och skydda ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärken samt geografiska beteckningar.
- Att definiera bestämmelser för fångst och saluföring som är strängare än de som finns på gemenskaps- eller medlemsstatsnivå.
- Att utveckla uppvärderingen av fiskeriprodukter.
- Att främja fiskeriprodukter.

2. Före erkännandet skall medlemsstaterna till kommissionen anmäla vilka branschorganisationer som har lämnat in en ansökan om erkännande med alla relevanta uppgifter om dessa organisationers representativitet och om de olika verksamheter som dessa bedriver liksom alla andra nödvändiga bedömningsgrunder.

Kommissionen kan framföra invändningar mot erkännandet inom två månader räknat från mottagandet av en sådan anmälan.

3. Medlemsstaterna skall

- a) besluta om beviljande av erkännande inom tre månader från den dag då anmälan åtföljd av alla bestyrkande handlingar lämnades in,
- b) regelbundet genomföra kontroller för att fastställa om branschorganisationerna uppfyller villkoren för erkännande,
- c) återkalla erkännandet om
 - i) villkoren för erkännandet, enligt denna förordning, inte längre är uppfyllda,
 - ii) branschorganisationen bryter mot något av förbuden i artikel 14 eller hindrar den gemensamma organisationen av marknaden från att fungera tillfredsställande, utan att det påverkar tillämpningen av påföljder enligt den nationella lagstiftningen,
- d) inom två månader till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på en ansökan om erkännande eller om återkallande av ett erkännande.

4. Kommissionen skall genom kontroller säkerställa att punkt 1 och punkt 3 b i den här artikeln iakttas och efter sådan kontroll eventuellt begära att medlemsstaten återkallar erkännandet.

5. Ett erkännande innebär tillstånd att bedriva sådan verksamhet som anges i punkt 1 d, på de villkor som anges i denna förordning.

6. Kommissionen skall ombesörja offentliggörande i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av de erkända branschorganisationerna, med angivande av ekonomisk sektor eller verksamhetsområde samt av de åtgärder som genomförs i enlighet med artikel 15. Även återkallanden av erkännanden skall offentliggöras.

7. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel, särskilt villkoren för hur och hur ofta medlemsstaterna skall rapportera till kommissionen om branschorganisationernas verksamhet, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

KAPITEL 2

VILLKOR RÖRANDE AVTAL, BESLUT OCH SAMORDNADE FÖRFARANDE INOM BRANSCHORGANISATIONERNA

Artikel 14

Trots vad som föreskrivs i artikel 1 i förordning nr 26 skall artikel 81.1 i fördraget inte tillämpas på de avtal, beslut och samordnade förfaranden som de erkända branschorganisationerna genomför för att bedriva den verksamhet som anges i artikel 13.1 d och som, utan att de påverkar den verksamhet som bedrivs av branschorganisationerna enligt särskilda bestämmelser i gemenskapslagstiftningen,

- a) inte innebär tvång att tillämpa ett fast pris,
- b) inte kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom gemenskapen,
- c) inte tillämpar olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner varigenom dessa får en konkurrensnackdel,
- d) inte sätter konkurrensen ur spel för en väsentlig del av produkterna i fråga,
- e) inte skapar något annat konkurrenshinder som inte är nödvändigt för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitik som branschåtgärderna syftar till.

KAPITEL 3

UTVIDGNING AV AVTAL, BESLUT ELLER SAMORDNADE FÖRFARANDE TILL ATT OMFATTA ICKE ANSLUTNA AKTÖRER

Artikel 15

1. Om en branschorganisation som är verksam i en eller flera bestämda regioner i en medlemsstat i fråga om en viss produkt anses vara representativ för produktionen och/eller handeln och/eller bearbetningen av denna produkt får den berörda medlemsstaten på begäran av denna organisation och under en begränsad till föreskriva att vissa avtal, beslut eller samordnade förfaranden som sluts inom ramen för denna organisation skall vara tvingande för de aktörer, även enskilda aktörer, som bedriver verksamhet i den eller de berörda regionerna men inte är medlem av organisationen.

2. En branschorganisation skall anses vara representativ i den mening som avses i punkt 1 om den omfattar minst två tredjedelar av produktionen och/eller handeln och/eller bearbetningen av den eller de berörda produkterna i den eller de aktuella regionerna i en medlemsstat. Om en ansökan om utvidgning av reglerna omfattar flera regioner skall branschorganisationen kunna bevisa ovan nämnda representativitet för varje bransch som de representerar i var och en av de berörda regionerna.

3. För de regler i fråga om vilka utvidgning får begäras skall följande gälla:

- a) De får endast avse ett av följande områden:
 - Information om produktionen och marknaden.
 - Produktionsregler som är strängare än reglerna i gemenskapslagstiftningen respektive nationell lagstiftning.
 - Utarbetande av standardkontrakt som är förenliga med gemenskapslagstiftningen.
 - Regler om saluföring.
- b) De skall ha tillämpats under minst ett år.
- c) De får inte göras obligatoriska under mer än tre år.
- d) De får inte skada andra aktörer som är etablerade i en annan region i den medlemsstaten eller i övriga medlemsstater.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall omedelbart till kommissionen anmäla de regler som de avser att göra obligatoriska för alla aktörer i en eller flera särskilda regioner enligt artikel 15.1. Kommissionen skall besluta att medlemsstaten inte tillåts utvidga reglerna

- a) om kommissionen konstaterar att utvidgningen i fråga kan äventyra frihandeln eller de mål som anges i artikel 33 i fördraget, eller
- b) om kommissionen konstaterar att det avtal, det beslut eller de samordnade förfaranden som utvidgningen gäller strider mot bestämmelserna i artikel 81.1 i fördraget, eller
- c) om kommissionen konstaterar att bestämmelserna i artikel 15 i denna förordning inte iakttagits.

Reglerna får göras obligatoriska först två månader efter det att anmälan inkommit till kommissionen eller sedan kommissionen under denna period förklarat att den inte har några invändningar mot dessa regler.

2. Om kommissionen efter de kontroller som utförts i efterhand är osäker på om utvidgningen är giltig med tanke på de förhållanden som anges i punkt 1 a, b eller c ovan skall kommissionen begära att den berörda medlemsstaten helt eller delvis upphäver tillämpningen av beslutet. I så fall skall kommissionen inom två månader räknat från den dagen

— tillåta att upphävandet dras tillbaka
eller

— med ett motiverat beslut och på grundval av en av de ovannämnda omständigheterna ogiltigförklara de bestämmelser som medlemsstaten har beslutat om. I så fall skall kommissionens beslut gälla från den dag då begäran om upphävande av bestämmelserna översändes till medlemsstaten.

3. Kommissionen skall i varje led i ett beslut underrätta den kommitté som inrättas genom artikel 38.1 om utvidgning av branschorganisationsavtal enligt punkt 1 ovan samt om upphävande eller annullering av gällande regler enligt punkt 2.

4. Om reglerna utvidgas för en eller flera produkter, och om en eller flera sådana verksamheter som avses i artikel 15.3 a och bedrivs av en erkänd branschorganisation är av allmänt ekonomiskt intresse för de ekonomiska aktörer vilkas verksamhet är knuten till produkten eller produkterna, får den medlemsstat som har beviljat erkännandet besluta att de enskilda aktörer eller de grupper som inte är medlemmar i organisationen men som drar nytta av denna verksamhet skall betala ett belopp till organisationen som motsvarar hela eller en del av de ekonomiska bidrag som medlemmarna betalar, såvida dessa är avsedda att täcka omkostnader som är en direkt följd av den aktuella verksamheten.

AVDELNING IV

PRISER OCH INTERVENTION

KAPITEL 1

PRISER

Artikel 17

Allmänna bestämmelser

1. För de i artikel 1 angivna produkterna får producentorganisationerna fastställa ett återtagspris under vilket de inte får sälja produkter som levererats av deras medlemmar.

För de kvantiteter som återtagits från marknaden

— skall producentorganisationerna bevilja en ersättning till sina medlemmar med avseende på de i del A och B i bilaga I och i bilaga IV upptagna produkter som uppfyller de normer som antagits enligt artikel 2,

— får producentorganisationerna bevilja en ersättning till sina medlemmar för övriga produkter som avses i artikel 1.

För var och en av de i artikel 1 upptagna produkterna får ett högsta återtagspris fastställas i enlighet med punkt 5.

2. Omhändertagandet av de produkter som återtagits från marknaden skall av producentorganisationerna ombesörjas på ett sådant sätt att detta inte påverkar den normala saluföringen av den berörda produkten.

3. För att finansiera återtagandet skall producentorganisationerna skapa en interventionsfond som finansieras med bidrag beräknade efter de saluförda kvantiteterna eller, alternativt, använda sig av ett utjämningsystem.

4. Producentorganisationerna skall ge följande upplysningar till de nationella myndigheterna som skall vidarebefordra dem till kommissionen:

— En förteckning över de produkter för vilka de ämnar använda den ordning som avses i punkt 1.

— Den tidsperiod under vilken återtagspriserna gäller.

— De återtagsprisnivåer som föreslagits och tillämpats.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 18

Orienteringspris

1. Ett orienteringspris skall före fiskeårets början fastställas för var och en av de i bilaga I upptagna produkterna samt för var och en av produkterna och produktgrupperna upptagna i bilaga II.

Dessa priser skall gälla för hela gemenskapen och skall fastställas för varje fiskeår eller för var och en av de perioder som detta år är uppdelad i.

2. Orienteringspriset skall fastställas

- på grundval av genomsnittet av de priser som för en betydande del av gemenskapens produktion noterats på partihandelsmarknader eller i hamnar under de tre fiskeår som närmast föregår det år för vilket priset fastställs,
- med hänsyn till utvecklingsutsikterna för produktion och efterfrågan.

När detta pris fastställs skall hänsyn också tas till behovet att

- stabilisera marknadspriserna och undvika produktionsöverskott i gemenskapen,
- bidra till att upprätthålla producenternas inkomster,
- ta hänsyn till konsumenternas intressen.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet och på förslag av kommissionen fastställa de i punkt 1 avsedda orienteringspriserna.

Artikel 19

Anmälan av priser

1. Under hela den period under vilken orienteringspriset gäller skall medlemsstaterna till kommissionen anmäla de priser som noteras på deras partihandelsmarknader eller i deras hamnar för de produkter som avses i artikel 18.1.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 20

Gemenskapens återtagspris

1. Ett gemenskapens återtagspris skall fastställas på grundval av färskhet, storlek eller vikt och presentation av produkten för

var och en av de i del A och B i bilaga I upptagna produkterna genom användning av en omräkningsfaktor för det i enlighet med artikel 18 fastställda orienteringspriset. Gemenskapens återtagspris får aldrig överstiga 90 % av orienteringspriset.

2. För att se till att producenter i landningszoner som ligger mycket långt från gemenskapens främsta konsumtionscentra får tillgång till marknaderna på tillfredsställande villkor kan de priser som avses i punkt 1 viktas för dessa zoner med hjälp av utjämningskoefficienter.

3. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2, särskilt när det gäller fastställandet av den procentandel av orienteringspriset som skall ligga till grund för beräkningen av gemenskapens återtagspris, för fastställandet av de landningszoner som avses i punkt 2 samt för fastställandet av priser.

KAPITEL 2

INTERVENTION

Artikel 21

Ekonomisk ersättning för återtag

1. Medlemsstaterna skall ge en ekonomisk ersättning till de producentorganisationer som i enlighet med artikel 17 återtar produkter som avses i del A och B i bilaga I, under förutsättning att

- a) det återtagspris som dessa organisationer tillämpar motsvarar gemenskapens återtagspris, fastställt i enlighet med artikel 20; en toleransmarginal på 10 % under och 10 % över detta pris skall dock tillåtas för att ta hänsyn särskilt till säsongsbundna variationer i marknadspriset,
- b) de återtagna produkterna är förenliga med de saluföringsnormer som fastställts enligt artikel 2 och att de håller en tillräckligt god kvalitet, vilken skall fastställas enligt förfarandet i artikel 2.3,
- c) det återtagspris som avses i punkt a tillämpas under hela fiskeåret för varje berörd produktkategori; en producentorganisation som med stöd av de åtgärder som avses i artikel 5.1 tillämpar ett förbud mot fångst eller saluföring av vissa produktkategorier, behöver dock inte tillämpa gemenskapens återtagspris för dessa produktkategorier.

2. Ekonomisk ersättning skall endast beviljas om de produkter som återtagits från marknaden avsatts för andra ändamål än för användning som livsmedel eller på ett sådant sätt att detta inte hindrar normal saluföring av andra produkter.

3. För de produkter som avses i punkt 1

för att anpassa bestämmelserna i punkt 3 ovan. De vidtagna åtgärderna skall inte löpa längre än sex månader.

a) skall den ekonomiska ersättningen

8. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

i) motsvara 85 % av det återtagspris som tillämpas av den berörda producentorganisationen för återtagna kvantiteter som inte överstiger 4 % av de årliga kvantiteter av den berörda produkten som saluförs årligen,

Artikel 22

ii) från och med fiskeåret 2003 motsvara 55 % av det återtagspris som tillämpas av den berörda producentorganisationen för återtagna kvantiteter som överstiger 4 % men inte 10 % av pelagiska arter och 85 % av andra arter av de årliga kvantiteter av den berörda produkten som saluförs årligen; för fiskeåren 2001 och 2002 skall det motsvara 75 % respektive 65 %,

Gemenskapens försäljningspris

För var och en av de i del C i bilaga I upptagna produkterna skall ett gemenskapspris för försäljning fastställas enligt de villkor som anges i artikel 20 för fastställande av återtagspriset.

Artikel 23

b) skall ekonomisk ersättning ej beviljas för återtag som överstiger 10 % för pelagiska arter och 8 % för övriga arter av de årliga kvantiteter som saluförs av en producentorganisation.

Förädlingsstöd

4. Vid beräkningen av det ersättningsbelopp som skall betalas till en producentorganisation skall hänsyn tas till den sammanlagda produktion som presteras av medlemmarna i denna organisation, inklusive de kvantiteter som med tillämpning av artikel 7 eventuellt återtas från marknaden av en annan organisation.

1. Följande produkter skall vara berättigade till förädlingsstöd:

i) I del A och B i bilaga I upptagna produkter som återtagits från marknaden till det återtagspris som fastställs enligt artikel 20.

ii) I del C i bilaga I upptagna produkter som har bjudits ut till försäljning men som inte kunnat säljas till gemenskapens försäljningspris enligt artikel 22.

En toleransmarginal på 10 % under och 10 % över dessa priser är emellertid tillåten, främst med hänsyn till säsongsbaserade variationer i marknadspriserna.

5. Den ekonomiska ersättningen skall minskas med det till ett standardbelopp fastställda värdet av den för annan användning än för livsmedel avsedda produkten, eller med nettoinkomsterna vid avsättningen av de för livsmedel avsedda produkterna enligt punkt 2. Detta värde skall fastställas i början av fiskeåret. Värdet skall emellertid ändras om väsentliga och bestående prisvariationer konstateras på gemenskapens marknad.

2. Endast sådana kvantiteter skall anses berättigade till förädlingsstöd som

a) har levererats av en producent som är medlem,

b) uppfyller vissa krav vad gäller kvalitet, storlek och presentation,

c) antingen har stabiliseringsbehandlats och lagrats eller konserverats i enlighet med villkor och under en period som ännu ej fastställts.

6. När en producentorganisation gör ett sådant återtagande som avses i punkt 1 skall den för de kvantiteter som återtas från marknaden bevilja sina medlemmar ersättning som minst motsvarar den ekonomiska ersättning som beräknas i enlighet med punkt 3 a samt ett belopp som motsvarar 10 % av det återtagspris som tillämpas av denna organisation.

En producentorganisation kan inom ramen för ett internt påföljdssystem ge sina medlemmar en ersättning som är lägre än den som avses ovan, under förutsättning att skillnaden överförs till en reserv som endast får realiseras för senare intervention.

3. För var och en av de berörda produkterna får stöd beviljas med upp till 18 % av de årliga kvantiteter som saluförs, minskat med den procentandel av ovan nämnda kvantiteter som har omfattats av ekonomisk ersättning enligt artikel 21.

7. I händelse av allvarliga marknadsstörningar får kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 38.2, vidta åtgärder

Stödbeloppet får inte överstiga summan av de tekniska och ekonomiska kostnaderna i samband med den för stabilisering och lagring nödvändiga verksamheten.

4. De beredningssätt som avses i denna artikel är

- a) — frysning,
 - saltning,
 - torkning,
 - marinering,
 - och eventuellt
 - kokning och pastörisering,
- b) filetering eller styckning och eventuellt avlägsnande av huvud, då dessa förfaranden utförs i samband med någon av de i a angivna beredningssätten.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 24

Återtag och förädling som utförs autonomt av producentorganisationen

1. Medlemsstaterna skall för de produkter som avses i bilaga IV bevilja ett schablonmässigt stöd till de producentorganisationer som företar intervention i enlighet med artikel 17, på villkor att

- a) dessa producentorganisationer före fiskeårets början fastställer ett återtagspris, nedan kallat "det autonoma återtagspriset"; producentorganisationerna skall tillämpa detta pris under hela fiskeåret, med en tillåten marginal på 10 % nedåt och 10 % uppåt; priset får emellertid inte överstiga 80 % av det viktade genomsnittspris som för produktkategorierna i fråga noterats inom de berörda producentorganisationernas verksamhetsområden under de tre närmast föregående fiskeåren,
- b) de återtagna produkterna är förenliga med de saluföringsnormer som fastställts enligt artikel 2 samt håller en tillräckligt god kvalitet, vilken skall fastställas enligt förfarandet i artikel 2.3,
- c) den ersättning som de anslutna producenterna beviljas för de återtagna produkterna är lika med det autonoma återtagspris som tillämpas av producentorganisationerna.

2. Det schablonmässiga stödet skall beviljas för från marknaden återtagna kvantiteter som har saluförts i enlighet med artikel 5.1 och som avsatts på ett sådant sätt att den normala avsättningen av produktionen inte påverkas.

3. Beloppet för det schablonmässiga stödet skall vara 75 % av de autonoma återtagspriset under löpande fiskeår minskat med det till ett standardbelopp fastställda värdet av den produkt som avsatts i enlighet med punkt 2.

4. Det schablonmässiga stödet skall också ges för återtagna kvantiteter som antingen bereds för stabilisering och efterföljande lagring eller konserveras enligt villkor och under en period som ännu ej fastställts. Beloppet för det schablonmässiga stödet får i dessa fall inte överstiga summan av de tekniska och ekonomiska kostnaderna i samband med den för stabilisering och lagring nödvändiga verksamheten.

5. De kvantiteter som berättigar till ett schablonmässigt stöd enligt punkt 2 får inte överstiga 5 % av de årliga kvantiteter berörda produkter som saluförs i enlighet med artikel 5.1.

De kvantiteter som berättigar till ett schablonmässigt stöd enligt punkterna 2 och 4 får inte sammanlagda överstiga 10 % av de årliga kvantiteter som avses i första stycket.

6. De berörda medlemsstaterna skall införa ett kontrollsystem för att se till att de produkter för vilka det schablonmässiga stödet begärts verkligen uppfyller villkoren för detta stöd.

I kontrollsyfte skall mottagarna av det schablonmässiga stödet föra lagerbokföring som uppfyller vissa kriterier som skall fastställas. Medlemsstaterna skall med vissa intervaller, som skall fastställas, sända kommissionen en tabell över de genomsnittliga priser per produkt och produktkategori som noterats för representativa partihandelsmarknader eller hamnar.

7. Mot bakgrund av prisutjämnningen för de i denna artikel avsedda arterna skall rådet, med kvalificerad majoritet och på förslag av kommissionen, bestämma vilka arter som skall kunna tas upp i produktförteckningen i del A i bilaga I.

8. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 25

Stöd till privat lagring

1. Före fiskeårets början skall det för var och en av de i bilaga II upptagna produkterna fastställas ett gemenskapspris för försäljning som minst motsvarar 70 % men som inte överstiger 90 % av det orienteringspris som avses i artikel 18.1.

2. Ett stöd till privat lagring får beviljas producentorganisationer som under hela det ifrågavarande fiskeåret

a) skall tillämpa artikel 5.1 för produktion och saluföring av de berörda produkterna,

b) skall tillämpa det försäljningspris som avses i punkt 1; en marginal på 10 % under och 10 % över detta pris skall dock tillåtas för att ta hänsyn särskilt till säsongsbundna variationer i marknadspriset.

3. Stöd till privat lagring skall beviljas för sådana produkter som avses i bilaga II och som har bjudits ut till försäljning men inte kunnat säljas till det gemenskapspris för försäljning som fastställts i enlighet med punkt 1.

4. Stöd till privat lagring får beviljas endast för följande produkter:

a) Produkter som har fiskats och frysts ombord samt landats i gemenskapen av en medlem i en producentorganisation.

b) Produkter som har lagrats under en minimiperiod och sedan åter saluförts på gemenskapens marknad.

Stödet får gälla högst 15 % av berörda årliga produktkvantiteter som saluförs av producentorganisationen.

5. Beloppet för detta stöd till privat lagring får inte överstiga summan av de tekniska kostnaderna och räntan under högst tre månader. Beloppet skall fastställas månadsvis och minskas successivt.

6. Fastställandet av tillämpningsföreskrifterna för denna artikel och av det försäljningspris som avses i punkt 1 skall ske i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

KAPITEL 3

TONFISK AVSEDD FÖR BEREDNINGSINDUSTRIN

Artikel 26

Gemenskapens produktionspris

1. Rådet skall med kvalificerad majoritet och på förslag från kommissionen för var och en av de produkter som förtecknas i bilaga III före fiskeårets början fastställa gemenskapens produktionspris. Detta pris skall fastställas i enlighet med artikel 18.2 första och andra strecksatsen.

När detta pris fastställs skall hänsyn också tas till behovet att

— beakta råvaruförsörjningen av gemenskapens beredningsindustri,

— bidra till att upprätthålla producenternas inkomster,

— undvika produktionsöverskott i gemenskapen.

Dessa priser skall gälla i hela gemenskapen och de skall fastställas för varje fiskeår.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla de genomsnittliga priser som varje månad noteras på deras partihandelsmarknader eller i deras hamnar för de produkter med ursprung i gemenskapen som avses i punkt 1 och som är definierade enligt respektive varubeskrivning.

3. Fastställandet av tillämpningsföreskrifterna för denna artikel och av de utjämningskoefficienter som skall gälla för olika tonfiskarter och storleksordningar och presentationsformer när det gäller tonfisk skall ske i enlighet med förfarandet i artikel 38.2

Artikel 27

Ersättning till producentorganisationer

1. Producentorganisationerna kan beviljas ett bidrag för de kvantiteter produkter enligt bilaga III som fiskas av deras medlemmar och därefter säljs och levereras till beredningsindustrier inom gemenskapens tullområde och som är avsedda för industriell framställning av produkter enligt KN-nummer 1604. Detta bidrag skall beviljas när det för ett kalenderkvartal konstateras att både

— det genomsnittliga försäljningspris som noteras på gemenskapsmarknaden,

och

— det importpris som avses i artikel 29.3 d

ligger under den utlösande tröskeln på 87 % av gemenskapens produktionspris för den aktuella produkten.

Medlemsstaterna skall före början av varje fiskeår upprätta eller uppdatera och till kommissionen anmäla en förteckning över de industrier som avses i denna punkt.

2. Bidragsbeloppet får under inga omständigheter varken överstiga

— skillnaden mellan den utlösande tröskeln och det genomsnittliga försäljningspriset på gemenskapsmarknaden för den berörda produkten, eller

— ett schablonmässigt belopp motsvarande 12 % av denna tröskelnivå.

3. Den sammanlagda kvantiteten av var och en av de stödberättigande produkterna skall begränsas till att vara högst lika med genomsnittet av de kvantiteter som på de villkor som avses i punkt 1 säljs och levereras under samma kvartal de tre fiskeår som närmast föregår det kvartal då bidraget betalas ut.

4. Det bidragsbelopp som beviljas var och en av producentorganisationerna skall vara lika med

— det högsta belopp som fastställs i punkt 2 för de kvantiteter av den berörda produkten som har avyttrats i enlighet med punkt 1 och som inte överstiger genomsnittet av de kvantiteter som på samma villkor sålts och levererats av producentorganisationens medlemmar under samma kvartal de tre fiskeår som närmast föregår det kvartal då bidraget betalas ut,

— 50 % av det högsta belopp som fastställs i punkt 2 för de kvantiteter av den berörda produkten som överstiger de

kvantiteter som avses i första strecksatsen och som är lika med återstoden av de kvantiteter som är resultatet av fördelningen mellan producentorganisationerna av de kvantiteter som berättigar till bidrag i enlighet med punkt 3.

Fördelningen mellan de berörda producentorganisationerna skall ske i förhållande till genomsnittet av deras respektive produktion under samma kvartal de tre fiskeår som närmast föregår det kvartal då bidraget betalas ut.

5. Producentorganisationerna skall fördela det beviljade bidraget till sina medlemmar i förhållande till de kvantiteter som dessa har producerat samt sålt och levererat i enlighet med punkt 1.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enighet med förfarandet i artikel 38.2, i synnerhet fastställandet av bidragets storlek och villkoren under vilka det beviljas.

AVDELNING V

HANDEL MED TREDJE LAND

KAPITEL 1

TULLORDNING

Artikel 28

1. För att garantera en råvaruförsörjning till beredningsindustrin som motsvarar behoven på gemenskapens marknad skall tullar för vissa produkter helt eller delvis avskaffas autonomt på obestämd tid i enlighet med bilaga VI i denna förordning.

2. För att undvika att åtgärderna skadar de stabiliseringsåtgärder som avses i artiklarna 20, 21, 22, 23, 25 och 26 skall de tullbefrielser som avses i punkt 1 beviljas vid import av berörda produkter under förutsättning att det pris som fastställs i enlighet med artikel 29 iakttas.

3. Om det trots att referenspriset enligt punkt 2 ovan iakttas vid något tillfälle skulle uppstå allvarliga störningar på marknaden skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen upphäva åtgärderna enligt punkt 1 ovan.

KAPITEL 2

REFERENSPRISER

Artikel 29

1. De referenspriser som gäller i gemenskapen får fastställas årligen per produktkategori för de produkter som avses i artikel 1 och som omfattas av

a) ett system med sänkta eller avskaffade tullar där det i villkoren för konsolidering i WTO-avtalet föreskrivs ett referenspris,

b) en av de åtgärder som avses i artikel 28.1,

eller

c) ett system, annat än de som avses under a och b, där det föreskrivs iakttagande av ett referenspris och där gemenskapens internationella åtaganden iakttas.

2. Om tullvärdet för en viss produkt som importerats från tredje land enligt någon av de åtgärder som avses i punkt 1 är lägre än referenspriset, skall gällande tullordning avskaffas för de berörda kvantiteterna.

Vid tillämpning av de åtgärder som avses i denna punkt skall medlemsstaterna omedelbart underrätta kommissionen.

3. När ett referenspris fastställts skall följande gälla:

a) Referenspriset för de i del A och B i bilaga I angivna produkterna skall vara lika med det återtagspris som fastställts enligt artikel 20.1.

b) Referenspriset för de i del C i bilaga I angivna produkterna skall vara lika med det försäljningspris för gemenskapen som fastställts i enlighet med artikel 22.

c) Referenspriserna för de i bilaga II angivna produkterna skall vara lika med det försäljningspris för gemenskapen som fastställts i enlighet med artikel 25.1.

d) Referenspriset för övriga produkter skall fastställas särskilt på grundval av det viktade genomsnittet av de tullvärden som under de tre år som föregår tidpunkten för fastställande av referenspriset konstateras på marknaderna eller hamnarna för import i medlemsstaterna, samt med hänsyn till behovet av att garantera ett prisleförhållande som återspeglar marknadssituationen.

4. Medlemsstaterna skall regelbundet till kommissionen anmäla de på sina marknader eller i sina hamnar konstaterade priserna för och de importerade kvantiteterna av de produkter som avses i bilagorna I-IV. Dessa priser skall motsvara tullvärdet för de berörda produkterna.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall tillsammans med fastställandet av referenspriserna antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

KAPITEL 3

SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 30

1. Om marknaden i gemenskapen för en eller flera av de i artikel 1 angivna produkterna på grund av import eller export utsätts för eller hotas av allvarliga störningar som kan äventyra målen i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i handeln med tredje land tills dessa störningar eller störningshot har upphört.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 skall tillämpas och genomföras i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3285/94⁽¹⁾.

AVDELNING VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 31

Om det på gemenskapsmarknaden konstateras dels en höjning av priserna för produkter som avses i artikel 1 och dels svårigheter i fråga om försörjningen och om detta kan få till följd att vissa av målen i artikel 33 i fördraget äventyras samt om denna situation verkar bli bestående, skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen vidta de åtgärder som krävs för att häva denna situation.

Artikel 32

Med förbehåll för bestämmelser av motsatt innebörd som antagits i enlighet med artiklarna 36 och 37 i fördraget skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de i artikel 1 angivna produkterna.

Artikel 33

Utan att det påverkar andra gemenskapsbestämmelser skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att tillse att alla fiskefartyg som för en medlemsstats flagg på lika villkor får tillgång till hamnar och mottagningsanläggningar i första handelsledet samt till all utrustning och alla tekniska installationer som hör till.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 3285/94 av den 22 december 1994 om gemensamma importregler och om upphävande av förordning (EG) nr 518/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 53). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2315/96 (EGT L 314, 4.12.1996, s. 1).

Artikel 34

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall förse varandra med den information som behövs för tillämpningen av denna förordning. De skall införa alla sådana system för meddelande och utbyte av information som krävs för detta ändamål, och de skall se till att de fungerar samt stå för de kostnader som detta innebär.

De system som avses i första stycket skall delvis belasta gemenskapens budget.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, tillsammans med de kostnader som skall belasta gemenskapens budget, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 35

1. Sådana kostnader som är knutna till beviljandet av de utbetalningar som föreskrivs i denna förordning skall betraktas som knutna till interventionsåtgärder enligt artikel 2.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999.

2. Finansiering av sådana kostnader som avses i punkt 1 får när det gäller produkter från ett bestånd eller en grupp av bestånd endast ges inom ramen för de kvantiteter som eventuellt tilldelats medlemsstaten i fråga på grundval av den sammanlagda volymen tillåtna fångster för beståndet eller gruppen av bestånd i fråga.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38.2.

Artikel 36

Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att beivra överträdelse av denna förordning och för att förebygga och hindra bedrägerier. I detta syfte skall de

- regelbundet genomföra kontroller av mottagarna av ekonomiskt stöd,
- när det är lämpligt att genomföra vissa stickprovskontroller, utifrån en riskanalys försäkra sig om att antalet kontroller samt kontrollmetoderna över hela landet är anpassade till den åtgärd som omfattas av kontroll, samt att de är tillräckliga med hänsyn till volymen saluförda produkter eller antalet produkter som är avsedda att saluföras.

Artikel 37

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning när det gäller artiklarna 2–7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 19–21, 23–27, 29, 34 och 35 skall antas i enlighet med förvaltningsförfarandet i artikel 38.2.

Artikel 38

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för fiskeriprodukter, nedan kallad kommittén.
 2. När det hänvisas till denna punkt skall förvaltningsförfarandet enligt artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.
- Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 1999.

Artikel 39

Kommittén får behandla alla andra frågor som tas upp av ordföranden antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 40

Denna förordning skall tillämpas på så sätt att vederbörlig och samtidig hänsyn tas till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

Artikel 41

Senast den 31 december 2005 skall kommissionen till rådet och Europaparlamentet överlämna en utvärdering av resultaten av genomförandet av denna förordning.

Artikel 42

1. Förordningarna (EEG) nr 3759/92, (EEG) nr 105/76 och (EEG) nr 1772/82 skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2001.
2. Hänvisningarna till den upphävda förordningen (EEG) nr 3759/92 skall betraktas som hänvisningar till denna förordning och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VIII.

Artikel 43

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2001, med undantag för artikel 4 som skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

På rådets vägnar
K. HEMILÄ
Ordförande

BILAGA I

KN-nummer	Beskrivning
	A. Produkter, färska och kyllda, enligt nr 0302 och 0307:
1. 0302 22 00	Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)
2. ex 0302 29 90	Sandskädda (<i>Limanda limanda</i>)
3. 0302 29 10	Glasvar (arter av släktet <i>Lepidorhombus</i> spp.)
4. ex 0302 29 90	Skrubbskädda (<i>Platichthys flesus</i>)
5. 0302 31 10 och 0302 31 90	Långfenad tonfisk (<i>Thunnus alalunga</i>)
6. ex 0302 40	Sill av arten <i>Clupea harengus</i>
7. 0302 50 10	Torsk av arten <i>Gadus morhua</i>
8. 0302 61 10	Sardiner av arten <i>Sardina pilchardus</i>
9. 0302 62 00	Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
10. 0302 63 00	Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)
11. ex 0302 64	Makrill av arterna <i>Scomber scombrus</i> och <i>Scomber japonicus</i>
12. 0302 65 20 och 0302 65 50	Pigghaj (<i>Squalus acanthias</i> och rödhaj (<i>Squalus acanthias</i> och <i>Scyliorhinus</i> spp.))
13. 0302 69 31 och 0302 69 33	Kungsfisk (arter av släktet <i>Sebastes</i>)
14. 0302 69 41	Vitling (<i>Merlangus merlangus</i>)
15. 0302 69 45	Långa (arter av släktet <i>Molva</i>)
16. 0302 69 55	Ansjovis (arter av släktet <i>Engraulis</i>)
17. ex 0302 69 68	Kummel av arten <i>Merluccius merluccius</i>
18. 0302 69 81	Marulk (arter av släktet <i>Lophius</i>)
19. ex 0307 41 10	Tioarmad bläckfisk (<i>Sepia officinalis</i> och <i>Rossia macrosoma</i>)
	B. Produkter: levande, färska, kyllda, kokade i vatten eller ångkokta:
ex 0306 23 10	Räkor av släktet <i>Crangon crangon</i> och nordhavsräkor (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
	C. Produkter: levande, färska, kyllda, kokade i vatten eller ångkokta:
0302 23 00	Tunga (arter av släktet <i>Solea</i>)
0306 24 30	Krabor av arten <i>Cancer pagurus</i>
0306 29 30	Havskräftor (<i>Nephrops norvegicus</i>)

BILAGA II

KN-nummer	Beskrivning
	A. Produkter, frysta, enligt nr 0303 och 0304:
0303 31 10	Liten hälleflundra (blåkveite – <i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Kummel av släktet <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
och	
0304 20 55	
0304 20 56	
0304 20 58	
0303 79 71	Tandbraxen av arterna <i>Dentex dentex</i> och <i>Pagellus</i>
0303 79 87	Svärdfisk (<i>Xiphias Gladius</i>)
0304 20 87	
0304 90 65	
	B. Produkter, frysta, enligt nr 0306:
0306 13 40	Räkor av familjen <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
	C. Produkter, frysta, enligt nr 0307:
1. 0307 49 18	Tioarmad bläckfisk (<i>Sepia officinalis</i> och <i>Rossia macrosoma</i>) och Dvärgsepia (<i>Sepiola rondeletti</i>)
0307 49 01	
2. 0307 49 31	Calmars och encornets (<i>Loligo spp.</i>)
0307 49 33	
0307 49 35	
och	
0307 49 38	
3. 0307 49 51	<i>Ommastrephes sagittatus</i>
4. 0307 59 10	Åttaarmad bläckfisk (arter av släktet <i>Octopus</i>)
5. 0307 99 11	Tioarmad bläckfisk av släktet <i>Illex</i>

BILAGA III

Tonfisk (av släktet *Thunnus*) och bonit (*Katsuwonus pelamis*) och andra arter av släktet *Euthynnus*, färska, kyllda eller frysta, för industriell framställning av produkter enligt nr 1604, och klassificerade i kombinerade nomenklaturen enligt något av följande nummer:

Beskrivning	KN-nummer	
	Färska eller kyllda	Frysta
Presenterade på annat sätt än de produkter som avses enligt 0304:		
I. Följande arter:		
a) Långfenad tonfisk (<i>Thunnus alalunga</i>), utom färsk eller kyld tonfisk		
1. som väger mer än 10 kg/styck ⁽¹⁾		0303 41 11, 0303 41 13 och 0303 41 19
2. som väger högst 10 kg/styck ⁽¹⁾		0303 41 11, 0303 41 13 och 0303 41 19
b) Gulfenad tonfisk (<i>Thunnus albacares</i>)		
1. som väger mer än 10 kg/styck	0302 32 10 ⁽¹⁾	0303 42 12, 0303 42 32 och 0303 42 52
2. som väger högst 10 kg/styck	0302 32 10 ⁽¹⁾	0303 42 18, 0303 42 38 och 0303 42 58
c) Bonit (<i>Katsuwonus pelamis</i>)	0302 33 10	0303 43 11, 0303 43 13 och 0303 43 19
d) Blåfenad tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>), utom färsk eller kyld tonfisk		0303 49 21, 0303 49 23 och 0303 49 29
e) andra arter av släktena <i>Thunnus</i> och <i>Euthynnus</i>	0302 39 19 0302 69 21	0303 49 41, 0303 49 43, 0303 49 49, 0303 79 21, 0303 79 23 och 0303 79 29
II. Presenterade på något av följande sätt:		
a) Hela		
b) Urtagna och utan gälar		
c) Annat (till exempel utan huvud)		

⁽¹⁾ Viktangivelsen gäller hela produkter.

BILAGA IV

Produkter, färska eller kylda, av följande arter	Enligt följande KN-nummer
1. Bergtunga av arten <i>Microstomus kitt</i>	ex 0302 29 90
2. Blåfenad tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)	0302 39 11 och 0302 39 91
3. Lyrtorsk (<i>Pollachius pollachius</i>)	ex 0302 69 51
4. Havsbraxen (<i>Brama spp.</i>)	0302 69 75
5. Blåvitling (<i>Micromesistius poutassou</i> eller <i>Gadus poutassou</i>)	0302 69 85
6. Skäggtorsk (<i>Trisopterus luscus</i>) och glyskolja (<i>Trisopterus minutus</i>)	ex 0302 69 99
7. Oxögonfisk (<i>boops boops</i>)	ex 0302 69 99
8. Picarel (<i>Spicara smaris</i>)	ex 0302 69 99
9. Havsål (<i>Conger conger</i>)	ex 0302 69 99
10. Knot (<i>Trigla spp.</i>)	ex 0302 69 99
11. Taggmakrill (<i>Trachurus spp.</i>)	ex 0302 69 91 ex 0302 69 99
12. Multe (<i>Mugil spp.</i>)	ex 0302 69 99
13. Rocka (<i>Raja spp.</i>)	ex 0302 69 99 och ex 0304 10 98
14. Strumpebandsfisk (<i>Lepidopus caudatus</i>) och dolkfisk (<i>Aphanopus carbo</i>)	ex 0302 69 99
15. Stor kammussla (<i>Pecten maximus</i>)	ex 0307 21 00
16. Vanlig valthornssnäck (<i>Buccinum undatum</i>)	ex 0307 91 00
17. Mulle (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)	ex 0302 69 99
18. Havsruda (<i>Spondylus cantharus</i>)	ex 0302 69 99

BILAGA V

Levande, färska eller kylda produkter

KN-nummer	Beskrivning
0301 93 00 0302 69 11	Karp (<i>Cyprinus Carpio</i> , <i>Ctenopharyngodon idella</i> , <i>Hypophthalmichthys nobilis</i> , <i>Hypophthalmichthys molitrix</i>)
ex 0301 99 11 ex 0302 12 00	Lax (<i>Salmo salar</i>)
ex 0301 91 ex 0302 11	Forell (<i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Salmo trutta</i>)
0301 92 00 0302 66 00	Ål (<i>Anguilla anguilla</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 95	Guldbraxen (<i>Sparus aurata</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 94	Havsabborre (<i>Dicentrarchus labrax</i>)
ex 0301 99 90 ex 0302 69 99	Piggvar (<i>Psetta maxima</i>)
0307 10 10 ex 0307 10 90	Ostron (<i>Ostrea edulis</i> , <i>Crassostrea gigas</i>)
ex 0307 31 10	Blåmusslor (<i>Mytilus</i> spp.)
ex 0307 91 00	Sandmusslor (<i>Ruditapes decussatus</i> , <i>Ruditapes philippinarum</i> , <i>Tapes</i> spp., <i>Veneridae</i> , <i>Mercenaria mercenaria</i>)

BILAGA VI

Åtgärder för upphävande av tull enligt gemensamma tulltaxan enligt artikel 28

1. Uppbörd av tull för filéer av alaska pollock (*Theragra chalcogramma*) i form av frysta industriblock för beredning vilka omfattas av KN-nummer ex 0304 20 85 upphävs på obestämd tid.
2. Uppbörd av tull för kött av alaska pollock (*Theragra chalcogramma*) i form av frysta industriblock för beredning vilket omfattas av KN-nummer ex 0304 90 61 upphävs på obestämd tid.
3. Tullen för fisk av arterna *Gadus morhua*, *Gadus ogac*, *Gadus macrocephalus* och *Boreogadus saida*, med undantag för lever, rom och mjölke, i färsk, kyld eller fryst form för beredning, vilken omfattas av KN-nummer

ex 0302 50 10

ex 0302 50 90

ex 0302 69 35

ex 0303 60 11

ex 0303 60 19

ex 0303 60 90

ex 0303 79 41

sänks på obestämd tid till 3,0%.

4. Tullen för surimi för beredning och som omfattas av KN-nummer ex 0304 90 05, sänks på obestämd tid till 3,5 %.
5. Tullen för frysta filéer av blå grenadiärfisk (*Macrurus novaezelandiae*) för beredning, vilka omfattas av KN-nummer ex 0304 20 91 sänks på obestämd tid till 3,5 %.
6. Tullen för fryst kött av blå grenadiärfisk (*Macrurus novaezelandiae*) för beredning, vilket omfattas av KN-nummer ex 0304 90 97 sänks på obestämd tid till 3,5 %.
7. Tullen för räkor av arten *Pandalus borealis*, oskalade, färska, kylda eller frysta samt avsedda för beredning, vilka omfattas av KN-nummer

ex 0306 13 10

ex 0306 23 10

avskaffas på obestämd tid.

Kontrollen av att ovannämnda produkter verkligen bereds sker i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser. Tullen skall avskaffas helt eller delvis för alla produkter som är avsedda att beredas, utom när de uteslutande skall beredas på ett eller flera följande sätt:

- Rensning, urtagning, borttagning av stjärt, avlägsnande av huvud.
- Styckning, med undantag för styckning i tärningar, filetering, framställning av lappar eller styckning av frysta block.
- Stickprovstagning, sortering.

- Märkning.
- Förpackning.
- Kylning.
- Frysning.
- Djupfrysning.
- Upptining, urbening.

Tullarna skall inte avskaffas för produkter som visserligen är avsedda för sådan beredning som ger rätt till tullbefrielse, men vars beredning sker på detaljhandels- eller restaurangnivå. Tullarna skall endast avskaffas för fisk som är avsedd att konsumeras som livsmedel.

BILAGA VII

A. Beräkningsmetod för den ersättning som avses i artikel 10

(i EUR per anslutet fartyg)

Anslutna fartyg	Årligt belopp de tre inledande åren	Årligt belopp de två påföljande åren
från det 1:a till det 50:e	600	300
från det 51:a till det 100:e	200	100
från det 101:a till det 500:e	100	50
från och med det 501:a	0	0

B. Beräkningsmetod för den ersättning som avses i artikel 10.2 b

(i EUR per producentorganisation)

Procentandel av produktionen som går genom en producentorganisation inom ett angivet produktionsområde	Årligt belopp under de tre första åren	Årligt belopp de två därpå följande åren
upp till och med 50 %	20 000	15 000
mellan 50 % och 75 %	25 000	20 000
från och med 75 % och däröver	30 000	25 000

BILAGA VIII

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 3759/92	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 4a	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 5a	—
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	—
Artikel 7a	Artikel 12
Artikel 7b	—
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 19
Artikel 11	Artikel 20
Artikel 12	Artikel 21
Artikel 12a	—
Artikel 13	Artikel 22
Artikel 14	Artikel 23
Artikel 15	Artikel 24
Artikel 16	Artikel 25
Artikel 17	Artikel 26
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 29
Artikel 24	Artikel 30

Förordning (EEG) nr 3759/92	Denna förordning
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 33
Artikel 27	Artikel 32
Artikel 28	Artikel 31
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 34
Artikel 31	Artikel 37
Artikel 32	Artikel 38
Artikel 33	Artikel 39
Artikel 34	Artikel 40
Artikel 35	Artikel 42
Artikel 36	Artikel 43
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	—
Bilaga V	—
Bilaga VI	Bilaga IV
Bilaga VII	Bilaga VI